

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo III / 2017

MÁJ - JÚN

DEŇ MATIEK

Pripomíname si ho každý rok. Myslíme na všetky matky – ako deti na svoje matky, ako manželia na matky svojich detí, na matky ktoré žijú spolu s nami, ako i na matky, ktoré už medzi nami nie sú.

Viete si predstaviť svoj život bez materinskej lásky? Odborníci sa dnes jednomyselne zhodujú v tom, že prvé roky života dieťaťa sú najdôležitejšie, lebo v nich sa formuje charakter a povaha človeka. Túto pečať do duše vtlačá predovšetkým matka, ktorá s dieťaťom trávi väčšinu času. To, čo dieťa zažije v rodine, to ho sprevádza po celý život.

V rodine majú však nenahraditeľné miesto obaja rodičia i keď každý na inej úrovni. Sotvakedy môže jeden nahradiť druhého.

Sila, ktorá drží rodinu pospolu je láska. Akokoľvek by sa nám toto slovo zdalo ošúchané, je nenahraditeľné. Kde niet lásky, tam je rodina iba rozumovým kompromisom niekoľkých egoistov.

Dobrá matka nie je menej ako hrdina. Snáď iba sám Pán Boh vie, čo si od matky vyžaduje výchova dieťaťa alebo niekoľkých detí. Koľko starostí, koľko prebdených nocí, koľko úzkostí nad postieľkou nemlúvniatka a koľko úzkostí pri dospievajúcich deťoch. A keď príde čas, aby si odpočinula, často sa dostaví bolesť či choroba. K tomu sa pridruží nepochopenie zo strany tých, ktorých miluje viac ako seba. Možno ju pochopia až vtedy, keď sami budú mať deti. Ale niekedy je už neskoro.

Preto je sviatok matiek. Tento sviatok má svoj význam. Nesie sa v duchu štvrtého Božieho prikázania. Dobrá matka a dobrý otec sú Boží dar. Sú ako predĺžené Božie ruky tu na zemi. Preto chceme povedať svojim matkám, skôr ako bude neskoro, slová vďaky a lásky. A nemali by sme nimi šetriť. Za lásku by sme sa nemali hanbiť, veď ani Boh sa nehanbí za slová lásky. V Písme svätom sa znovu a znovu ozývajú vyznania Božej lásky k nám. Napr. *Milujem ťa večnou láskou a preto ti ustavične činím*

milosť. Alebo: zasnúbil som si ťa na večnosť, láskou a pravdou... Lebo tak Boh miloval svet... každého z nás, že dal to najcennejšie čo mal, svojho Syna, aby nikto z nás nezahynul, ale mal život večný.

Vďaka Bohu za naše mamy a staré mamy, za lásku, ktorou nás milovali a stále milujú.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

ÍRSKE POŽEHNANIE

Nech všetky tvoje cesty vedú do cieľa. Nech ti vietor fúka vždy iba do chrbta. Nech slnečné lúče vždy ohrievajú tvoju tvár a dážď jemne padá na tvoje polia. A kým sa stretneme znova, nech ťa Boh drží vo svojich dlaniach.

MODLITBA

Emília Cebulová

Milosrdný Otče náš nebeský, ďakujeme Ti, že nás dennodenne uisťuješ o svojej milosti. Ty nás nenecháš vo svete stratených, ale, naopak, priťahuješ nás cez svojho Syna Ježiša Krista k sebe. Poslal si ho na túto zem, aby trpel za nás, niesol kríž zaťažený našimi hriechmi, aby hľadal a spasil nás hriechnych a nehodných. Ďakujeme Ti, že On nami nepohŕda, ale chce byť hosťom v našich srdciach. Pane, chráň

nás pred klamstvom, pretvárkou a nepoctivým konaním, zbav nás sebeckta a neúcty k Tebe. Nech sme aj my užitoční v službe bližným.

Pane Ježiši Kriste, obdar nás, skrze Ducha Svätého, darom pravej viery, pomôž nám byť dobrým svedectvom pre tento svet a raz si nás prived' do svojej večnej slávy, kde budeme prebývať naveky. Porúčame sa do Tvojich milostivých rúk, veriac v Tvoje veľké milosrdenstvo. Amen.

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

*Zuzana Hybenová, Zuzana Valeková,
Silvia Rothová*

Náš brat v Pánovi Ježišovi Kristovi, **Viktor Chladoň** sa 24. marca z milosti Božej dožil **102** rokov požehnaného života. Aj spoločenstvo cirkevného zboru ďakuje nášmu Pánovi za jeho požehnaný život a spoločne so žalmistom vyznávame i prosíme: (Ž 71,5.9) *Lebo Ty si mi nádejou, Pane, Hospodi-*

ne, Tebe dôverujem od svojej mladosti. Nezavrhni ma v čase staroby a keď mi sila mizne, Ty ma neopušť. Pri tejto vzácnej príležitosti brata Chladoňa prišli pozdraviť sestry Hybenová a Rothová za zborovú diakoniu a zborový farár Libor Bednár mu prislúžil sviatosť Večere Pánovej.

V našej zborovej miestnosti sme od 26. do 30. apríla po roku opäť mohli sledovať známe mediálne misijné podujatie ProChrist, tentoraz pod názvom Pre teba. Pripravili ho ECAV na Slovensku v spolupráci so SCEAV (Sliezska cirkev evanjelická augsburského vyznania) a vysielalo sa z Liptovského Hrádku. Témy jednotlivých večerov boli:

1. *Príbeh* (Jiří Chodura z Oldřichovic hovoril o bohatom mládencovi, ktorý nevyužil možnosť, podľa rady Pána Ježiša, byť dokonalý v láske k ľuďom a nie k mamonu);

2. *Šanca* (Jaroslav Petro z Obišoviec na príbehu ochrnutého človeka, ktorého cez strechu spustili pred Pána Ježiša, poukázal na šancu uzdravenia telesného i duchovného a nového života človeka, darovaného Ježišom);

3. *Dar* (Michal Klus z Třinca na príklade Nikodéma, prichádzajúceho k Pánovi Ježišovi tajne v noci, zdôraznil, že my nemáme nič, čo by sme Pánovi mohli ponúknuť ako dar, ale, naopak, Boh nám dáva všetko i najväčší dar – svojho Syna a nášho Spasiteľa Ježiša Krista);

4. *Zmena* (Slavomír Slávik z Prešova vyzýval žiť naplnený kresťanský život s Bohom, a to napriek jeho zložitosti, a vždy mať na mysli, že nikto pre Boha nie je nikto – Boh nad všetkým bdie a nás miluje);

5. *Vzťah* (Katarína Hudáková z Liptovského Ondreja priblížila obojstranne láskyplný vzťah medzi učeníkom Petrom a Pánom Ježišom aj napriek trojnásobnému Petrovmu zapretiu Pána Ježiša – o takýto vzťah s Pánom Ježišom sa usilujme aj my, lebo On nám taký ponúka).

Dvanásteho mája si pripomíname prvé výročie odchodu evanjelického farára **Vincenta Blažka** z tejto časnosti do večnosti. Brata farára nám pripomínajú jeho literárne diela i výtvarné artefakty, ktorými obohatil našu cirkev i spoločenstvo nášho cirkevného zboru. Slovo Božie nám pripomína: Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali slovo Božie (Žid 13,7).

Sestry zo zborovej diakonie (Balážová, Slahová, Valeková) **navštívi-li Eriku Blažkovú** v Dome seniorov v

Tatranskej Štrbe. Spomínali sme na dlhoročnú dirigentskú prácu sestry Eriky v našom cirkevnom zbore a na príjemné chvíle, ktoré sme zažili pri štúdiu piesní i pri vystúpeniach spevokolu. S úctou a vďakou v srdci sme si pripome-

nuli i prvé výročie úmrtia brata farára Vincenta Blažka a požehnanú prácu manželov Blažkovcov pre náš cirkevný zbor i pre evanjelickú cirkev. Od sestry Eriky odovzdávame milý pozdrav pre všetkých členov cirkevného zboru.

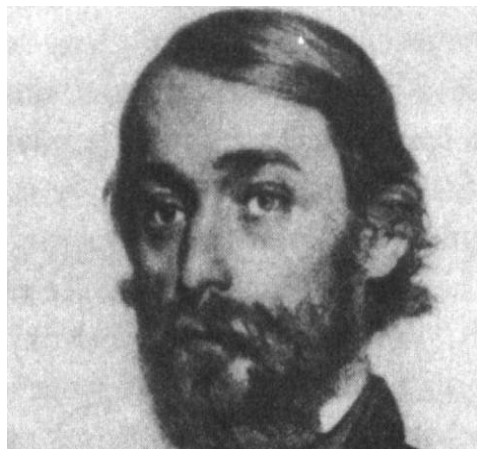
JOZEF MILOSLAV HURBAN

*Podľa EPST č. 12/2017
spracovala Zuzana Hybenová*

Jozef Miloslav Hurban bol obetavý evanjelický farár, bojovník za cirkev a národ, mysliteľ, ktorý svoj život obe-

toval službe Pánu Bohu a svojim blízkym. Takto ho v kázni na slávnostných službách Božích v Beckove, jeho rodisku, charakterizoval generálny biskup ECAV Miloš Klátik na celocirkevných oslavách 200. výročia jeho narodenia.

Životné krédo Jozefa Miloslava Hurbana „Pravde a národu!“ vyslovil na pamätnom výlete štúrovcov v roku 1836 na Devíne len ako 19-ročný študent. Bol to tiež jeho nápad, aby štúrovci na Devíne prijali vedľa svojho mena aj druhé, slovenské meno. On prijal meno Miloslav.

Neustále pracuje na sebe – študuje najmä filozofické diela, chystá sa na štúdiá do Nemecka. Na jar 1843, keď je už pripravený na štúdium, dozvedá sa o uvoľnenom farárskom mieste v Hlbokom. Ponukou hlbockej fary sa pre neho mení situácia. Zvažuje, ako národu osoží viac. Hurban sa napokon rozhodol pre faru v Hlbokom.

O mesiac po jeho zvolení za farára sa 11. júla táto fara stáva dejiskom jednej z najdôležitejších udalostí našich národných dejín – kodifikácie spisovnej slovenčiny. Bolo potrebné, aby k novej slovenčine prirástla celá rodina Slovákov. Po návšteve štúrovcov u Jána Hollého na Dobrej Vode vznikol celonárodný osvetový spolok Tatrín. Ako prvá kniha v slovenčine vychádza v roku 1844 druhý ročník almanachu Nitra.

Nepriateľov nového pohybu Slovákov Hurban objavil i v cirkevnom dianí. Pozoroval snahy maďarských protestantov o úniu – zjednotenie kalvínov a evanjelikov a. v. v Uhorsku. Štúr aj Hurban veľmi rýchlo pochopili o čo unionistom, na čele s generálnym inšpektorom Karolom Zayom, ide. Únia mala slúžiť ako nástroj maďarizácie. Hurban poukazoval na teologickú, biblickú či filozofickú rozdielnosť oboch cirkví.

Hurban sa zaľúbil, čo bolo v rozpore s tým, čo si štúrovci zakázali, ale láska k Aničke Jurkovičovej si miesto v jeho srdci dôrazne nárokovala. Spoznal, že duch národa nepotrebuje viac obetí. Hurban vybojoval vnútorný boj, hoci tušil, že Štúr mu za pravdu nedá, ale presvedčený o pravde, bránil ju aj pred Štúrom. Budúcnosť dala za pravdu Hurbanovi. Jeho početné potomstvo posilnilo ducha národa. Všetci štyria synovia – Svetozár (Vajanský), Vladimír, Konštantín a Bohuslav – boli osobnosťami národného života. Aj dcéry sa museli vzdelávať a ich manželia boli tiež známe osobnosti. Aj na ďalšie generácie mohol byť právom hrdý. Na básnika Vladimíra Roya, významného politika a diplomata Vladimíra Ladislava Hurbana, dramatika Vladimíra Konštantína Hurbana a na vnučku Ľudmilu Hurbanovú, významnú kultúrnu pracovníčku v Starej Pazove.

Zaťažkávacia skúška jeho manželstva nastala, keď sa rozhoreli vaty revolúcie. Chápal revolúciu ako príležitosť pre národ vybojovať si svoju slobodu. Hurban sa stal predsedom prvého národnopolitického orgánu

Slovákov – Slovenskej národnej rady. Manželka našla útočisko v moravskej dedinke Rusava v dome svojej sestry a jej manžela. Počas trvania revolúcie jej Hurban písal listy. Revolúciu nebral ako prehru, veď Slováci v nej dokázali, že sú životaschopný národ so schopnými vodcami.

Hurban už nevedel písať inak ako pravdu. Po rakúsko-uhorskom vyrovnaní, keď Slováci strácali aj to málo, čo za služby panovníkovi v revolúcii získali, je Hurbanova pravda vstupenkou do väzenia. Dostáva šesť mesiacov väzenia vo Vacove a 238 zlatých peňažnej pokuty.

Podstatu pravdy, ktorej bol Hurban verný po celý život, vystihol biskup Juranoška v Cirkevných listoch v roku 1888, v ktorých sa s ním lúčil: „Pravda Božia, pod ktorej zástavou stojíme v boji proti zlému svetu tomuto, nepadá s pádom jedného hrdinu, trebárs najposvätejšieho, najzmužilejšieho; ona stojí stále, neustúpi zlobe a dôjde víťazstva navzdor všetkým diabla i sveta príkorian.“

Päťdesiat rokov Hurbanovho života nám dostatočne dokazuje, že krédo Pravde a národu! nebolo len demonštratívne heslo mladíka, zapáleného pre národnú vec, ale stalo sa podstatou jeho ďalšieho života, jeho myslenia i konania.

OSLOBODENÍ BOŽOU MILOŠŤOU

Zuzana Hybenová

Generálny biskupský úrad pripravil k 500. výročiu reformácie misijné podujatia postupne vo všetkých seniorátoch. V našom Tatranskom senioráte sa takéto podujatie uskutočnilo 2. apríla v Smrtnú, Piatu pôstnu nedeľu.

Program začal v nedeľu pašiovými službami Božími v chráme Svätej Trojice v Poprade. Po úvodnej liturgii sa pri čítaní paší vystriedali všetci prítomní farári seniorátu. Medzi jednotlivými časťami sa spievali známe pôstne piesne uvedené v pašiach a v naplnenom chráme bol ich spev majestátny. Kázňou Slova Božieho slúžil biskup Evanjelickej a. v. cirkvi v Poľsku Jerzy Samiec na text Písma svätého Ef 2,8: Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba, je to dar Boží. V kázni vysvetlil čo je vykúpenie hriešnikov, ktoré nie je na predaj. V stredo-

veku sa v cirkvi rozmohla prax predaja odpustkov, teda pokus o „predaj vykúpenia“. Proti tomu vystúpil doktor Martin Luther, lebo slovo Božie hovorí: Milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba, je to dar Boží. V závere kázne tlmočil pozdrav od Evanjelickej a. v. cirkvi v Poľsku a zaželal, aby nás dobrotivý Boh naplňal nádejou, radosťou a neustále nás obdarúval novými možnosťami a inšpiráciami.

Dopoludnia i v popoludňajšom programe vystúpili spevokoly Tatranského seniorátu a súbor plechových dychových nástrojov Brass Collegium z Levoče. Súčasťou programu boli i prednášky PhDr. Boženy Malovcovej a PhDr. Zuzany Kolárovej, PhD. o histórii reformácie na Spiši. Na stretnutí boli pamätnou medailou k 500. výročiu reformácie ocenení: biskup Evanjelickej cirkvi a. v. v Poľsku Jerzy Samiec, primátor Popradu, starosta Štr-

by, dve pracovníčky archívu v Poprade, historička PhDr. Nora Baráthová z Kežmarku, evanjelickí farári na dôchodku Ján Havíra a Ján Pavlovič a sedem obetavých laických pracovníkov cirkvi z Tatranského seniorátu.

Na záver bola na putovnú štandardu pripnutá stuha Tatranského seniorátu a tú potom prevzalo predsedníctvo Liptovsko-oravského seniorátu, v ktorom bude ďalšie takéto misijné podujatie.

V zborovej miestnosti nášho CZ boli inštalované panelové výstavy a prezentácie. Vieroučný základ so stručnými dejinami Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku a podstata reformácie boli predstavené na ploche 15 panelov. Okrem toho boli predstavené gobelíny s vyšíťmi udalosťami z histórie našej cirkvi – k 500. výročiu reformácie ich vyšili členky Spoločenstva evanjelických žien (SEŽ). Obrazy, predlohy gobelínov, nakreslila Janka Krivošová a vyšivali ich sestry v jednotlivých seniorátoch. Vytvorili tak vskutku veľkolepé dielo,

obdivované aj v zahraničí. Predsedníčka SEŽ Daniela Horínková uviedla, že ho žiadajú na prezentovanie aj v iných krajinách.

Za uskutočnené misijné podujatie patrí úprimná vďaka organizátorom, ale v prvom rade Pánu Bohu. Taktiež všetkým, ktorí – pod vedením bratov farárov Bednára a Findru – mali účasť na rekonštrukcii zborovej miestnosti. V starých podmienkach by nebolo ľahké inštalovať uvedené prezentácie a poskytnúť občerstvenie na úrovni pre všetkých zúčastnených.

Nezabúdame však ani na poďakovanie sestrám, ktoré na pohostenie napiekli zákusky a tiež sestrám, ktoré obsluhu s láskou zabezpečovali. Apoštol Pavol (Gal 6,9-19), aj nám odkazuje: V konaní dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojim budeme žať. A tak teda, dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery. Náš cirkevný zbor sa usiloval taktó konať aj pri tomto misijnom podujatí.

POPOLUDNIE MISIJNÉHO SENIORÁTNEHO STRETNUTIA

Zuzana Hybenová a Ján Timčák

Popoludňajší program začínal modlitbou s prosbou o požehnanie. Spevom piesní z Tranoscia prispeli

spojené spevokoly Tatranského seniorátu a súbor Brass Collegium z Lovoče s fanfárami a tvorbou zo 17. storočia.

V programe bolo aj odovzdanie Pamätných medailí k 500. výročiu refor-

mácie. Táto vzácna a pekná medaila má na prednej strane obraz reformátora Martina Luthera a po okrajoch jeho štyri sola/jedine – fide/viera, gratia/milosť, Scriptura/Písmo, redemptione Christi/vykúpenie Kristovo – na druhej strane je Lutherova ruža a po okrajoch 500. výročie reformácie s rokmi 1517 – 2017. Okrem ôsmich významných činiteľov boli medailou ocenení aj siedmi laickí pracovníci seniorátu. Z nášho CZ boli ocenení Ján Timčák a Zuzana Hybenová. S pokorou a vďakou sme ocenenia prijali a chceme sa poďakovať predsedníctvu nášho cirkevného zboru za to, že si našu dlhoročnú službu cení a navrhlo nás na toto ocenenie.

Slovo Božie cez apoštola Pavla (Kol 3,23) nám hovorí: *Čokoľvek robíte, rob-*

te z tej duše ako Pánovi a nie ako ľuďom. Podľa tejto výzvy sme slúžili a naďalej sa snažíme slúžiť v CZ, pravda, už s limitmi, ovplyvnenými zdravotným stavom. Vedie nás slovo Božie; v Lukášovom evanjeliu (17,10) čítame: *Tak aj vy, keď vykonáte všetko čo vám bolo prikázané, povedzte: Neužitoční služobníci sme! Čo sme boli povinní vykonať, vykonali sme.* Musíme vyznať, že sme doteraz ešte nevykonali všetko a že náš milosrdný Pán Ježiš, ktorého obeť za naše hriechy sme si na Veľkú noc pripomínali i Jeho slávne zmŕtvychvstanie nám prikazuje (1Pt 5,6): *Pokorte sa teda pod mocnú ruku Božiu, aby vás časom povýšil. Na Neho uvalte všetky svoje starosti, lebo On sa stará o vás.* Sú to vzácne usmerňujúce slová, ktoré chceme neustále mať na pamäti!

PREDVEĽKONOČNÉ STRETNUTIE DETÍ – PREKVAPUJÚCI JEŽIŠ

Lucia Dindošová

Myslím, že všetci sa zhodneme na tom, že my, ľudia, máme veľmi radi prekvapenia. Hneď sa nám v mysli vynorí obraz niečoho, po čom veľmi tú-

žime alebo chceme len tak zažiť ten pocit, keď nás niekto príjemne prekvapí – možno aj maličkosťou. Stáva sa však aj to, že prekvapenie, ktoré nám príde do cesty, nie je príjemné, ale práve naopak. Takýmto chvíľam

by sme sa chceli najradšej vyhnúť. Čo však, ak nás v našom uponáhľanom svete prekvapí sám Pán Boh? Stalo sa vám to niekedy? Môže nás Pán Boh prekvapiť príjemne alebo aj nepríjemne? Odpovede na tieto otázky sme sa rozhodli hľadať s odborníkmi na želania a prekvapenia – s našimi deťmi.

Týždeň pred Veľkou nocou, v Kvetnú nedeľu 9. apríla, sme sa v hojnom počte stretli v zborovej miestnosti, aby sme prišli na koreň tejto prekvapivej záhady. K pátraniu sa, okrem detí, pripojili aj rodičia či starí rodičia a na čele nášho „pátracieho“ tímu stála sestra Ľubica Matisová z Levoče. Tá deťom prezradila, že Pán Boh robil prekvapivé veci už dávno a tak tiež v podobe svojho syna, Pána Ježiša. O tom sa mohli presvedčiť priamo najbližší priatelia Pána Ježiša Krista, jeho učeníci. Totiž, keď sa im pri poslednej večeri rozhodol umyť nohy, bol to pre nich šok. Prekvapenie, ktoré iste nečakali. A naše deti v zborovke zase iste nečakali, že im brat farár Findra bude umývať nohy, aby im ukázal, že si ich váži. Takto mohli deti na vlastnej koži pocítiť, ako sa asi učeníci v tú noc s Pánom

Ježišom cítili. Veríme, že to bolo pre všetky deti príjemné prekvapenie.

Deti sa potom oboznámili aj s ďalším, už menej príjemným, prekvapujúcim činom Pána Ježiša, keď sa rozhodol umyť nielen zašpinené nohy svojich učeníkov, ale aj ich hriechom zašpinené srdcia. Zomieral dlhou smrťou na kríži, aby svojou krvou navždy obmyl ich aj naše hriechy – a aj hriechy našich detí. S touto myšlienkou sme, po krátkej „čajovej“ prestávke pozvali deti ku kreatívnej aktivite. Deti si vytvorili svoj vlastný bavlňkami obmotaný kríž – symbol obete Pána Ježiša. Zvyšný čas sme vyplnili piesňami a vzájomnými rozhovormi pri koláčikoch.

Na záver ďakujeme Pánu Bohu za Jeho milosť, že sme sa mohli takto spoločne stretnúť, že sme mohli stráviť požehnané chvíle. Ďakujeme aj všetkým spolupracovníkom, ktorí boli ochotní pomôcť s prípravou tohto stretnutia. Ďakujeme aj za všetky modlitby a, v neposlednom rade, ďakujeme rodičom a starým rodičom, ktorí priviedli svoje ratolesti, aby počuli evanjelium Veľkej noci. Už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné stretnutie.

Zuzana Hybenová, Helena Kotschová, účastníčky

V dňoch 21. až 23. apríla sa v Modre konala výročná konferencia Modlitebného spoločenstva ECAV. Téma konferencie bola: Reformácia Božou mocou a modlitbou, na základe textu slova Božieho (2Kor 12,9) Ale riekol mi: Dost máš na mojej milosti, lebo moja moc sa v slabosti dokonáva. Účastníkov konferencie prišiel pozdraviť aj generálny biskup Miloš Klátik.

Program začal v piatok popoludní úvodnou pobožnosťou sestry Sidónie Horňanovej, seniorky Bratislavského seniorátu. Potom pokračoval vedúci MoS brat Stanislav Kocka hodnotením činnosti za rok 2016 a uskutočnili sa aj voľby výboru, ktoré sa konajú každé dva roky. Výbor bol zvolený v doterajšom zložení. Večernú pobožnosť vykonal brat Ján Oslík, zborový farár v Modre.

Sobota bola prednáškový deň. Rannú pobožnosť viedol brat Maroš Šefranko, farár CZ Bratislava, Legionárska ul., na text Písma svätého (1Kron 4,9-10) o Jabécovi, ktorý dôveroval Bohu a prosil, aby Boh rozšíril jeho územie, čiže veriacich. A Boh splnil všetko čo si žiadal. Aj my máme v modlitbách prosieť.

Prednášku Litera zabíja, ale Duch oživuje mal brat Ľubomír Ďuračka, farár z Nového Mesta nad Váhom. Zdôraznil dva spôsoby prístupu k Bohu: 1. zákonnícky – židia súdili konanie Pána Ježiša podľa litery zákona, napr. uzdravovanie v sobotu, atď.; 2. zápas o

prístup podľa Ducha, ako mal Pán Ježiš. Aj Luther zdôrazňoval Sola scriptura, lebo Duch oživuje. Poukázal na príklady z Biblie: žena cudzoložnica, žena Samaritánka, milosrdný Samaritán, Peter v dome Korneliovom. Na záver zaznelo varovanie z Mt 24, že mnohí prídu a budú falošne hovoriť ja som Kristus, a mnohí im aj uveria.

Prednášku Evanjelium – jediné a jedinečné riešenie sme si vypočuli od brata Borisa Mišinu, farára CZ Bratislava, Legionárska ul. Evanjelium je dobrá, radostná zvesť. Jedným je na pohoršenie, iným je bláznovstvo a nám na spásu každému veriacemu. Musíme si priznať, že nie sme takí ako nás Pán Boh chce mať. Máme sa modliť za moc Ducha Svätého a za vieru v evanjelium.

Popoludní sme v modlitebných skupinách prosili Pána Ježiša o všetko, čo nás v CZ trápi. Potom sa konali štyri semináre zamerané na aktuálne otázky – príklad konania grófa Zinzendorfa a Moravských bratov pre nás dnes. U nich bol na prvom mieste Kristus až potom všetko ostatné; ďalej ide o potrebu modlitebných skupiniek v CZ a moc príhovornej modlitby s kľúčovými dôrazmi pre dnešnú cirkev.

Vo večernom programe mal príhovor brat Peter Mozola, vedúci Univerzitného pastoračného centra Mosty, a na záver zneli modlitby, pozdravy a svedectvá.

V nedeľu sme mali účasť na službách Božích v krásnom modranskom chráme, kazateľom bol Július Filo, emeritný biskup ECAV. Prijali sme aj požehnanie vo sviatosti Večere Pánovej.

Za všetko ďakujeme predovšetkým Pánu Bohu a vypočutým modlitbám modlitebníkov zo všetkých kútov našej cirkvi za požehnanie 28. konferencie MoS ECAV. Nemožno nepoďakovať modranskému CZ za veľkú starost-

livosť o účastníkov, za príjemné prostredie konferencie v priestoroch strednej odbornej školy vinársko-ovocinárskej a rovnako aj výboru MoS ECAV za hodnotný program konferencie a jej požehnaný a dobrý priebeh.

VYŠÍVANÁ HISTÓRIA EVANJELICKEJ CIRKVI A. V. NA SLOVENSKU

*Z bulletinu k výstave spracovala
Zuzana Hybenová*

Spoločenstvo evanjelických žien (SEŽ) chce prispieť k 500. výročiu reformácie dvoma projektmi: Reformácia a ženy a Vyšívaná história reformácie na Slovensku. Autorka druhého projektu je PhDr. Jana Kepplová z CZ Bratislava-Prievoz, umelecká autorka všetkých 16 obrazov pre gobelíny je prof. Ing. arch. Janka Krivošová, PhD. z Bratislavy a výber priadzí na vyšívanie urobila odborníčka sestra Emília Fojtíková, ktorej firma zabezpečila aj všetky materiálne potreby na realizáciu. Gobelíny potom vyšívali sestry z jednotlivých seniorátov.

Cieľom projektov je posilnenie evanjelickej identity, lepšia znalosť

evanjelickej cirkevnej histórie, budovanie bratsko-sesterského spoločenstva v rámci ECAV – v jednotlivých CZ, ale aj medzi generáciami v rodinách. Veľkú organizačnú službu pritom odviedla sestra farárka Daniela Horínková, predsedníčka SEŽ ECAV. Šesť hotových gobelínov mali možnosť vidieť aj účastníci misijného stretnutia Tatranského seniorátu 2. apríla v našej zborovej miestnosti.

Jeden z obrazov má názov Hniezdo – Slovensko v náručí Ježiša Krista. Tento obraz je pripomenutie Modlitby za Slovensko, ktorou básnik Milan Rúfus zveruje Slovensko do tej najvyššej ochrany, do rúk Pána Ježiša Krista.

Kiež sa toto spoločné dielo evanjelických žien stane Božím nástrojom na prebudenie v cirkvi!

ÚSMEVNÉ(?) MOMENTY Z VYUČOVANIA

Michal Findra, farár pre deti a mládež

Pred časom sme so staršími deťmi preberali svetonázory za posledných 200 až 300 rokov. Pomenovali sme aj dnešnú postmodernu a rozprávali sa o nej. Na jednej hodine chlapci zakončili uvažovanie o našej postmodernej dobe vetou: To je teda isto živý

blázinec! Zasmiali sme sa, ale musel som im dať za pravdu. Dnešný človek, pre ktorého je všetko relatívne, ktorý nemá žiadnu pevnú hodnotu, ktorý si môže vytvoriť pravdu akú chce, ktorý sa riadi čo najlepším zážitkom a sám chce byť stredobodom vesmíru, takýto, ozaj, ako by bol v tom blázinci. Ale my, kresťania, vieme, že niet iného vý-

chodiska, ako záchrana vo viere v nášho Spasiteľa – Pána Ježiša Krista!

Ešte úsmevnejšia príhoda sa odohrala s mladšími deťmi, keď sme čítali príbeh Rút a Noemi. Dostali sme sa k pasáži, kde bola Noemi pomenovaná ako svokra. Niektoré z detí namiesto svokra, prečítalo svorka. Nechtiac sa prehodením dvoch písmen zo svokry stala svorka a bola naporúdzi pripomienka, či sa myslí svorka vlkov? Samozrejme, nie je to tak, aj keď je množstvo vtipov na adresu svokier. Uvedomil som si chorobu našej postmodernej spoločnosti, keď ľudia

myslia len na seba a nevedia sa jeden o druhého postarať. Príbeh Noemi a Rút je dobrý príklad aj pre dnešok. Noemi bola stará a Rút sa o ňu ochotne starala. Noemi, ako dobrá svokra, Rút pekne viedla a usmerňovala čo konať v, pre ňu neznámej, židovskej spoločnosti. Rút s pokorou zabezpečovala živobytie a napokon, vydajom za Boáza, aj budúcnosť pre obe. Tak sa dostala do kráľovského rodu (bola prastará matka kráľa Dávida) a rodokmeňa Kristovho. Zamyslime sa: ako sa my vieme, s Božou pokorou a láskou, postarať jeden o druhého?

MATKA A OTEC V BIBLIÍ

Zdroj: http://www.cb.cz/prahaz/bib_slovník_novotny.htm

Matka. V staroveku mala matka, aj v Izraeli, osobitné postavenie v rodine i v spoločnosti. Starí Arabi i Babylončania žili v matriarchálnom spoločenskom zriadení, kde matka bola základ rodiny. Stopy o tom nájdeme aj v Starej zmluve: matka je vládkyňa stanu (1M 24,67), rozhoduje o sobášoch svojich detí (1M 24,55; Sd 14,2). Ale aj v patriarchálnom zriadení mala v rodine mimoriadne postavenie: delila sa o otcovu autoritu nad deťmi, takže otec a matka sú vždy menovaní súčasne a úcta k obom rodičom bola nielen základ rodinnej pospolitosti, ale aj Boží príkaz (2M 20,12; 21,15,17; 3M 19,3; 20,9; 5M 5,16; Ez 22,7). Matkina rodina bola niekedy dôležitejšia než otcova, takže synovia niekedy mali meno po matke (Joáb a Abizai sú nazvaní ako synovia Sarvie, Dávidovej sestry 1S 26,6; 2S 2,13; porov. 1Kr 15,10; Ezd

2,61; Neh 7,63). Muž bol často bližší matke než vlastnej manželke, ako vidno na Samsonovi, ktorý svoju mlčanlivosť voči žene ospravedlňuje tým, že ani svojej matke neprezradil „hádanúku“ (Sd 14,16). Výchova bola v podstate matkina úloha (Pr 1,8; 29,15; 31,1; Iz 66,13). Stará zmluva často výslovné menuje matku kráľov (1Kr 15, 10; 2Pa 22,2n; 24,1n; 25,1n; 26,3n). Kráľova matka však, ako všade na východe, mala osobitné postavenie (1Kr 2,20; 15,13; 2Pa 15,16; 2Kr 10,13).

Najväčšie poníženie pre ženu bolo, ak zostala v manželstve bezdetná (Gn 30, 23; 1S 1,6). I otrokyňa-matka sa vtedy cítila povýšená nad svojou bezdetnou paňou (Gn 16,4n). Bolo však možné stať sa matkou adoptovaním dieťaťa, ktoré bolo porodené „na kolená“ bezdetnej manželky (1M 30,3). Také dieťa potom malo v rodine väčšie práva ako deti otrokyne. Prirovnanie Jeruzalema k bezdetnej vdove je naznačenie najhlbšieho poníženia tohto mesta.

Matka bola obrazom Božej lásky a starostlivosti (Iz 66,13; porov. Iz 49,15), symbolom ľudu Božieho (Iz 50,1; Jr 50,12; Oz 4,5). Eva je nazývaná matkou všetkých živých (1M 3,20). Ak sa Debora nazýva matkou v Izraeli (Sd 5,7), naznačuje tým, že je dobrodinika ľudu (porov. otec chudobných Jb 29,16), jeho záchrankyňa, ktorá mu svojou pomocou znovu dala život.

Starozmluvné prikázanie úcty k rodičom (2M 20,12; 21,16; Mt 15,4; Mk 7,10; Mt 19,19; Mk 10, 19; L 18,20) zbabel Ježiš farizejského znehodnotenia a otupenia (Mt 15,5n; Mk 7,11n). Ježiš však žiada pre seba bezpodmienečné nasledovanie, ktorému ani láska k rodičom nesmie byť na prekážku (Mt 10,35-38 porov. Mi 7,6; L 12,53). Ježišovo meno (Mt 19,29), evanjelium (Mk 10,29n), kráľovstvo Božie (L 18,29) môže byť dokonca príčina opustenia otca a matky, bez toho, že by bolo porušené „prvé“ prikázanie (2M 20, 12; Ef 6,2 porov. 1M 2,24). Ježiš sám bol postavený pred toto rozhodnutie a upozornil tak na vyššie príbuzenstvo než pokrvné u tých, ktorí poslúchajú vôľu nebeského Otca (Mt 12,46-50; Mk 3,31-35; L 8,19-21).

Mimoriadna úcta k Ježišovej matke, ktorou ju zahrnuli niektoré kresťanské cirkvi, nemá v Novej zmluve opodstatnenie a dostala sa do kresťanstva z nekresťanských náboženstiev. Ježišova matka vystupuje iba v úvodných príbehoch synoptických evanjelií (Mt 1,18; 2,11.13n. 20n; L 1,43; 2, 5.33n. 48.51), u J 2,1.3.5.12 a v scéne pod krížom (J 19,25n porov. Mt 27,61). Jediné miesto, s vyslovením mimo-

riadnej úcty k matke Ježišovej, je u L 11,27, ale je uvedené na pravú mieru samým Ježišom L 11,28. Inak máme v Novej zmluve zmienku o Ježišovej matke už len v Sk 1,14, zrejme preto, aby bolo jasné, že i ona dosiahla to vyššie príbuzenstvo, o ktorom hovoril Ježiš v Mt 12,50.

Otec. V najstarších dobách bol nie otec, ale matka základ rodiny. Dieťa patrilo predovšetkým matke; dávala mu meno, pôvod po nej rozhodoval. Po sobáši muž nasledoval ženu, nie opačne (porov. 1M 2,24; 24,5). Žena bola vládkyňa stanu. Bolo to tzv. pomliečne (matriarchálne, polyandrické) zriadenie. Ale v dobe praotcov bolo toto zriadenie dávno prekonalné a pripomínali ho len určité zvyky. Otec bol hlava rodiny (zriadenie patriarchálne, polygamické) a mal osobitné postavenie a autoritu (1M 3,16) ako pán rodiny (otcovského domu). Ako pán rodiny nie je nikdy označený ako „ádón“ (= absolútny pán 2M 21,4nn), ale vždy len ako ba(al (= majiteľ a pán). To znamená, že v rodine nejde o despota, ale o autoritu v duchovnej pospolitosti, so sústredenou silou a vôľou rodinnej autority.

Otec je taký spätý s príslušníkmi svojej rodiny, že jeho hriech niekedy spočínie ako kľatba i na vzdialenom potomstve (2M 20,5 porov. 2Kr 5,27) a rovnako aj jeho požehnanie od Hospodina sa prenáša na všetkých príslušníkov rodiny. Jeho požehnanie, práve tak ako zlorečenie, má bezpečný účinok (1M 9,25- 27; 27,27-40; 48,15,20; 49). Deti nesú otcov charakter (Mt

23,31 porov. Mt 5,44n; J 8,38-44). Otec bol obetník rodiny (1M 8,20; 13,18 a i.) a vzbura proti nemu bola priamo vzburou proti Bohu. S tým snáď súvisí prísnosť trestov za neúctu k otcovi či rodičom (2M 21,15-17; Pr 30,17; porov. 1 Tim 1,9). V najstarších patriarchálnych dobách otec sám rozhodoval o živote a smrti svojich detí (1M 24,4; 38,24; 2M 21,7; Sd 11,37-40). Podľa zákona mohol byť syn i ukameňovaný, keď sa naňho sťažovali obaja rodičia (5M 21,18-23). Prikázanie úcty k rodičom je pokladané za najprednejšie prikázanie (2M 20,12; Mal 16; porov. Ef 6,2). Nová zmluva však napomína otcov, aby svoje deti nedráždili ku hnevu priveľkou prísnosťou a tak im nesťažovali poslušnosť a úctu. Odporúča im za vzor počínanie nebeského Otca (Ef 6,4; Ko 3,21; porov. Iz 50,5) a cvičenie a napomínanie Pánovo, t. j. také napomínanie, ku ktorému sa dajú ponúkať Duchom Ježiša Krista.

Podľa biblického stanoviska sú rodinné zväzky určované slovom Božím. Rodina bude vyzeráť podľa toho, ako čisto a skutočne budú vedieť jej členovia poslúchať Božie slovo. Preto v určitých prípadoch pokrvné zväzky musia ustúpiť úplne nabok. Tak keď „nepoddajného a vzdorovitého syna“ jeho vlastní rodičia vydajú na smrť (5M 21,18-21), tým je už označený za odbojníka proti samému Bohu. Ako taký, nebol spôsobilý stať sa raz svojej rodine obetníkom, naopak, bol by jej zvodcom a len by privolal trest Boží do tretieho i štvrtého pokolenia (2M 20,5). Nemal preto miesto v ľuďoch Božom. Z toho tiež plne pochopíme

štvrté prikázanie (2M 20,12). Vyjde-me zo stvoriteľskej správy, podľa ktorej „stvoril Boh človeka na svoj obraz“ (1M 1,27), tzn. pre spoločenstvo so sebou ako zvláštny predmet svojej spasiteľnej starostlivosti a lásky. Toto spoločenstvo však predpokladá narodenie a tu rodičia vystupujú ako prostredníci a pomocníci Boží. Takto plynie úcta k rodičom predovšetkým z vďačnosti, že nimi (tým, že nás splodili) sa môžeme stať účastníkmi večnej blaženosti. Štvrté prikázanie neobsahuje teda len etické pripomienky, ale i tu je posledný činiteľ Boh sám a cieľ – spása pre človeka. Preto apoštol otcom naliehavo pripomína ich úlohu! Rodina dostáva rysy ľudu Božieho a v Starej zmluve vidíme, ako sa rozrastá do nadčasových, večných rozmerov. Lebo, ako v súčasnosti, tak i v slede minulosti a budúcnosti, náleží človek s inými k jednote a spoločenstvu. Keď zomrie, je pripojený ku svojmu ľudu (1M 25,8), ku svojim otcom [Sd 2,10], usne so svojimi otcami a je s nimi pochovaný (1Kr 14,31).

Otcom je nazývaný i starý otec alebo vzdialený predok (1M 17,4). Tiež zakladateľ a pôvodca povolania je nazývaný otcom (1M 4,20; porov. J 8,44, kde je diabol označený ako otec, teda zdroj, pôvodca lži). Aj kňaz býva označovaný ako otec bohoslužobnej pospolitosti (Sd 17,10; 18,19); prorok je otec svojich učeníkov (1S 10,12; 2Kr 2,12; porov. Iz 8,18). Všetky tieto prípady ukazujú, že prirodzená úcta k otcovi bola prenášaná na úctyhodné osoby.

*Z nemčiny preložila
Ingeborg Paulínyová*

V okruhu mojich známych je muž, ktorý to, skutočne, nemá ľahké. Jeho otec ho nikdy nepochválil a keď neurobil presne to, čo od neho chceli jeho rodičia, ťažko ho potrestali. Ako mi rozprával, všetko mu určovali – aké vzdelanie si má vybrať, akých priateľov môže mať, skrátka všetko. To, samozrejme, viedlo k tomu, že ihneď ako mohol, ešte v mladosti, opustil rodičovský dom. Neskôr sa oženil (z pohľadu jeho rodičov s nesprávnou ženou) a mal deti – s pevným úmyslom robiť všetko inak, ako sám zažil so svojimi rodičmi.

Dnes má ťažkosti prijať Boha za nebeského Otca. Nemôže tomu uveriť, že

Boh ako otec je skutočne dobrý a že nás nekomanduje a nechce trestať, keď urobíme chybu. On nepoznal otca, ktorý by ho jednoducho objal a znova by bolo všetko dobré. On si musel uznanie svojho otca vždy zaslúžiť. Takého človeka je nám ľúto, ale, žiaľ, takýchto ľudí je viac. Voči Bohu sú potom kritickí.

Ale Boh Otec na nebi je celkom iný ako všetci pozemskí otcovia. V evanjeliu podľa Jána sa slovo otec vyskytuje 133-krát. Toľko, čo v žiadnej inej knihe Biblie. Chcete poznať Otca na nebi? Potom vás pozývame prečítať si v nasledujúcich týždňoch Jánovo evanjelium a zistiť, ako Otec nášho Pána Ježiša Krista zaobchádza so svojím Synom. To posilní vašu dôveru v Neho a lepšie ho spoznáte.

VĎAKA SVÄTEJ TROJICI

Zlatica Oravcová

• • •

*Bože, Otče, Ty si stvoril nebesá i zem
a hviezdám dal si oči plamenisté.
Ja v každom kvete Tvoju veľkú lásku zriem,
všemúdrost' Tvoju vidím v každom liste.*

*Bože, Synu, Ty si obmyl srdca môjho zem,
keď skalilo ju hriechov mnohých blato.
Pri nohách Tvojich svätých, Pane Kriste, dliem –
Ty odpúšťaš mi, žehnáš prebohato.*

*Bože, Duchu Svätý, Ty si duše posvätil
apoštolov dľa svojej božskej vôle.
Príď, tak vrúcne volám dnes zo všetkých síl,
vo svojej svätej vyučuj ma škole!*

*Ó, Trojjediný Bože, vzdávame Ti chválu,
vďaka za lásku a milosť neskonalú.*

Amen.

ĎAKUJME BOHU

Z nemčiny preložila Anna Chábová

Ako kresťania sa denne stretávame s Božou starostlivosťou. Preto máme dôvod každý deň Jemu zo srdca ďakovať. Keďže na to často zabúdame, vyzýva nás k tomu tento biblický text: Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. (Ž 46,2) Naše ťažkosti neprievádzajú všemohúceho Boha do rozpakov – On nachádza riešenie tam, kde my nevidíme východisko.

Ďakujeme Bohu za jeho silu! Často sme zažili, ako On splnil svoje sľuby: ...tvoja sila nech trvá, pokiaľ žiješ! (5M 33,25) Boh nám ne-

dáva silu do zásoby, ale toľko, koľko práve potrebujeme.

Ďakujeme Bohu za Jeho prítomnosť! Nie sme nikdy sami. Pán Ježiš nám prisľúbil: Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. (Mat 28,20) To platí pre pekné aj ťažké dni.

Ďakujeme Bohu za Jeho milosť! Čo vedel Dávid, je aj naša vedomosť: Len dobrota a milosť ma bude sprevádzať po všetky dni môjho života. (Ž 23,6)

Milosť Božia je nám denne k dispozícii. Užívajme ju s vďačnosťou. Ďakujeme Bohu za Jeho najväčší dar! On poslal pre nás svojho jediného Syna na smrť, aby sme sa my, vierou v Ježiša Krista, mohli stať Jeho milovanými deťmi.

LEBO TELO ŽIADA PROTI DUCHU A DUCH PROTI TELU; NAVZÁJOM SI ODPORUJÚ, ABY STE NEROBILI, ČO BY STE CHCELI. (GAL 5,17)

Luther, St. Louisské vyd., 9:684,687, Lutheran Press, Minneapolis 2016

Pavol nám pripomína, že zažijeme túžby tela, a to nielen necudnosť, ale takisto pýchu, hnev, smútok, netrpelivosť, nevieru atď. Chce však, aby sme ich zažili takým spôsobom, že s nimi nesúhlasíme a ani ich nevykonávali. Nemali by sme premýšľať, hovoriť ani robiť to, k čomu nás nabáda telo a k čomu nás láka. Napríklad, keď nás privádza k hnevu, máme sa hnevať, ale nemáme hrešiť, ako nás učí Ž 4,4. Pavol tým chce povedať: Viem, že vás bude telo lákať na hnev, závišť, po-

chybnosti, nevieru, ... No odolajte telu v Duchu, aby ste nezhrešili. Keď však opustíte Ducha ako svojho vodcu, a budete nasledovať telo, budete vykonávať túžby tela a umriete (Rim 8,13). Tento verš jasne svedčí, že ním Pavol oslovuje svätých, teda cirkev, veriacu v Krista; tých, ktorí sú pokrstení, ospravedlnení a obnovení, veriacich, ktorí majú úplné odpustenie hriechov. Hovorí však, že aj napriek tomu všetkému majú telo, ktoré bojuje proti Duchu. O sebe hovorí rovnakým spôsobom (Rim 7,14, 23-24).

Pavol týmito slovami utešuje sužovaných, ako keby chcel povedať: Nie je

možné vo všetkom nasledovať Ducha Svätého ako vodcu bez toho, aby na nás malo telo vplyv a aby nás brzdilo. Samozrejme, telo bude odporovať. Bude odporovať až do bodu, kedy nebudeš môcť robiť čo by si chcel. Vtedy stačí, ak budeš telu odolávať, ak nebudeš vykonávať jeho vôľu, teda, že budeš nasledovať Ducha, nie telo, ktorému ľahko dôjde trpezlivosť, ktoré vyhľadáva pomstu, hryzie, pochybuje, sťažuje sa,

nenávidí Boha, hnevá sa na Boha, zúfa si a pod. Ak teda cítiš tento boj s telom, nestrácaj odvahu, ale odolávaj v Duchu a povedz: Som hriešnik a cítim hriech, pretože som sa ešte nezbavil tela, na ktoré sa hriech lepí kým telo žije. No chcem poslúchať Ducha, nie telo, teda, chcem sa uchopiť Krista vo viere a nádeji a povzbudiť sa Jeho Slovom, a keď už budem takto vyzdvihnutý, nebudem vykonávať túžby tela.

MODLITBA ZA SLOVENSKO

Milan Rúfus

. . .

*Viem jedno hniezdo.
Rád ho mám.*

*V ňom ako v Božej sieti
je mnoho otcov, mnoho mám,
je mnoho mnoho detí.*

*To hniezdo uvil Stvoriteľ.
A sám aj určil, komu,
koho tam pozve prebývať,
do človečieho domu,
kto si bude smieť odomknúť
i zamknúť bránu,
kto pluhom krájať ako chlieb
zem Bohom darovanú.*

*Viem jedno hniezdo, rád ho mám.
Hreje ma dňom i nocou,
vystlaté mäkkou vravou mám
a mozolami otcov.*

*Môj dobrý Bože, zhliadni naň.
Stráž mi ho neustále.
Ach, aspoň Ty ho, Veľký, chráň,
Keď si ho stvoril malý.*

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA

konfirmandi – utorok o 16:00 h

spevokol – každú stredu o 17:30 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:15 h

biblická hodina – každý štvrtok o 17:30 h

mládež – každý piatok o 17:30 h

detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích v Poprade a Strážach

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Máj

Jablonovská Anna	2.5.
Kliniecová Kvetoslava	3.5.
Koglerová Mária	12.5.
Rothová Silvia	12.5.
Satoris Vladimír	13.5.
Faixová Ľubomíra	16.5.
Rusnačko Ján, Ing.	20.5.
Šeďo Miroslav	21.5.

Jún

Sochorová Drahoslava	1.6.
Profantová Zuzana	3.6.
Soročina Ladislav	4.6.
Pavela Ondrej	5.6.
Kicová Anna	5.6.
Pažitná Ľudmila	8.6.
Turzák Stanislav	9.6.
Kucová Žofia, Ing.	9.6.
Fabinyová Viera	10.6.
Balážová Božena	21.6.
Brndiar Ján	25.6.
Očkaik Juraj	29.6.

ĎALŠIE POZVANIA

12. máj – stretnutie pre rodiny s témou *Ako lastovičky prileteli.* Ide o pokračovanie stretávaní pre manželov, deti, rodiny. Takéto stretávania plánujeme pravidelne vždy v druhý piatok v mesiaci o 17:30 h počas školského roka.

4. jún – zborové popoludnie o 14:30 h v zborovej miestnosti. Hostka popoludnia je pani Bea Hauer so švajciarskej Misie na Nile.

9. až 11. jún – návšteva zo Sarvaša. Tri dni budú našimi hosťami sestry a bratia, krajanovia zo Sarvaša.

17. jún – zborový deň. Koniec školského roka a skoro letné dni nás už tradične pozývajú na stretnutie celého zboru pri prednáške zaujímavého hosťa, pri spoločnom guláši, rôznych súťažiach a radostnom spoločenstve. Prosíme účastníkov, aby si,

vo farskom úrade alebo v kostole, zakúpili lístok za 1 €/osoba – to pomôže zistiť množstvá potrebných surovín na počet porcií stravy. Pozvanie platí pre všetkých členov zboru.

10. až 14. júl – denný detský tábor. Prázdniny sú veľká radosť pre deti a tohtoročné budú ešte radostnejšie, lebo chystáme už 3. denný detský tábor. Bude od pondelka do piatka, denne od 8:30 h do 16:30 h. V programe sú: športové hry, súťaže, tvorivé dielne, biblické štúdium a odhaľovanie tajných indícií. Už teraz pozývame do tábora všetky deti až po skončení piatok ZŠ. Cena za tábor je 30 €/dieťa (pre členov nášho CZ ECAV Poprad je 15 €/dieťa). V cene tábora je strava (t. j. desiata, varený obed, olovrant a, samozrejme, pitný režim), poiste-

nie účastníkov, náklady na materiál, pomôcky a cestovné. Tábor bude v zborovej miestnosti na Ul. 1. mája 1. Bližšie info: Ing. Mgr. Michal Findra, farár; tel: 0903 602 902; e-mail: findra@sem.sk

28. až 31. júl – krátky rodinný tábor v stredisku Július Vyšná Slaná. Poznáte náš blízky región? Tak iste dobre viete kde je Chata Radzim. Tam by sme radi pozvali rodičov s deťmi a aj našich dorastencov na krátky tábor v uvedenom termíne. Ešte orientačne o cene: pre členov nášho CZ je cena 30 €/dospelá osoba, 23 €/dieťa do 12 rokov, 18 €/dieťa do 6 rokov, 0 €/dieťa bez nároku na stravu a lôžko. Doprava nie je v cene, ale naozaj to nie je ďaleko. Prihlásiť sa môžete na stretnutiach rodín alebo na mládeži u brata farára Michala Findru.

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH MAREC – APRÍL

Sviatosť Krstu svätého prijali: Megan Harnisch, Lea Gajdošová, Eliška Schlosserová

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Jozef Gajdoš (71), Branislav Copuš (58)

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV v Poprade, Námestie sv. Egídia 17/8, 058 01 Poprad, tel. farský úrad: 789 5872, email: poprad@ecav.sk, www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár, zborový farár (0908 940792), jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Ing. Mgr. Michal Findra, farár pre deti a mládež (0903 602 902) a Alena Chlebovcová.

Vydávanie zbirového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

MÁJ

4. Št. 17:30 - biblická hodina
 7. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Veľkej noci, Jubilate
 10:30 - Stráže, 3. nedeľa po Veľkej noci, Jubilate
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 11. Št. 17:30 - biblická hodina
 14. Ne. 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Veľkej noci, Cantate; Deň matiek
 10:00 - sviatosť Večere Pánovej
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 18. Št. 17:30 - biblická hodina
 21. Ne. 09:00 - Poprad, 5. nedeľa po Veľkej noci, Rogate
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 25. Št. 18:00 - Poprad, Vstúpenie Krista Pána na nebo
 28. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Vstúpení, Exaudi
 10:30 - Spišská Sobota, Nedeľa po Vstúpení, Exaudi
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 31. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina

JÚN

4. Ne. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť svätodušná, Pentecoste
 10:30 - Stráže, 1. slávnosť svätodušná, Pentecoste
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 5. Po. 18:30 - Poprad, 2. slávnosť svätodušná
 8. Št. 17:30 - biblická hodina
 11. Ne. 09:00 - Poprad, Svätá Trojica, Sancta Trinitas
 10:00 - sviatosť Večere Pánovej
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 15. Št. 17:30 - biblická hodina
 18. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Svätej Trojici; Deň otcov
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 22. Št. 17:30 - biblická hodina
 25. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Svätej Trojici
 10:30 - Spišská Sobota, 2. nedeľa po Svätej Trojici
 17:30 - večiereň, ZŠ Jarná ul.
 28. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
 29. Št. 18:00 - Poprad, Sviatok apoštolov Petra a Pavla